

— Ja, vi få se i morgon bittida, då du måste föra mig dit. Nå, det andra fallet?

— Det andra fallet är ett vittnesmål av en arbetare, som i går uppsökte mig och omtalade, att han samma natt, som Appelblom försvann, var stadd på återväg från ett besök i ett torp, där han glömt sig kvar så länge, att det var mitt i natten han på hemvägen passerade Storskogen. Det var den nyss omnämnda skogsvägen han hade att gå. Den utgör egentligen uppfartsvägen till några på andra sidan Storskogen belägna torp, som lyda under Riddershus, men av folk, som icke äro rädda om sina vagnar, begagnas den ock någon gång såsom genväg till landsvägen, som går fram på andra sidan torpen. Det var förstnämnda väg han vandrade. Natten var ljus, så det var inte svårt att taga sig fram, fast vägen är ganska stenig och svår på sina ställen. Men han hade hört talas om att högst misstänkta personer blivit sedda i Storskogen och det skrämde upp honom, så att han kände sig ganska kuslig till mods under sin nattliga vandring, synnerligast som hans enda vapen var en bastant käpp och han i fickan bar avlöningen för ett par månaders skogsarbete. Plötsligt, då han befann sig ungefär mitt i Storskogen, tyckte han sig höra några misstänkta ljud framför sig men helt nära. Det lät som hovslagen av en häst och gnisslandet av vagnshjul mot vägens stenar. »Åhå», tänkte han, »det är någon av torparne, som varit i Bringåsa och stannat där så länge, att han kommer hem mitt i natten». Denna tanke verkade ju lugnande. Icke desto mindre beslöt han att gömma sig bak ett gransnår vid vägen tills han finge se om den mötande vore